

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004



2009

Dokument z posiedzenia

A6-0074/2008

13.3.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawczyni: Riitta Myller

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	14
OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO	16
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	20
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	24
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	27

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie średniokresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego¹,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie strategii tematycznej na rzecz ochrony i zachowania środowiska morskiego²,
- uwzględniając stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 listopada 2006 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa w sprawie strategii morskiej)³,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych⁴,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego⁵,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby⁶,
- uwzględniając stanowisko z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE⁷,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zanieczyszczenia powietrza⁸,
- uwzględniając stanowisko z dnia 26 września 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i w sprawie czystszej powietrza dla Europy⁹,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 lutego 2007 r. Strategia tematyczna w sprawie recyklingu odpadów¹⁰,
- uwzględniając stanowisko z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego

¹ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

² Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 131.

³ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 86.

⁴ *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0154.

⁵ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 182.

⁶ *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0504.

⁷ *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0509.

⁸ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 176.

⁹ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 103.

¹⁰ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 168.

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów¹ ,
- uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów² ,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 24 października 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów³ ,
 - uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁴ ,
 - uwzględniając art. 45 regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0074/2008),
- A. mając na uwadze, że Europa nie weszła jeszcze na drogę naprawdę trwałego rozwoju,
- B. mając na uwadze, że Komisja przyznaje, iż nastąpił jedynie ograniczony postęp w podstawowej kwestii włączania aspektów ochrony środowiska do innych obszarów polityki oraz poprawy egzekwowania prawodawstwa Wspólnoty,
- C. mając na uwadze, że Komisja wskazuje na fakt, iż obecnie w wielu obszarach rośnie niekorzystny wpływ na środowisko: zwiększa się poziom emisji gazów cieplarnianych na świecie, rośnie tempo utraty różnorodności biologicznej, zanieczyszczenia wciąż mają poważny wpływ na zdrowie ludzi, w dalszym ciągu zwiększa się ilość odpadów wytwarzanych na obszarze UE, a nasze oddziaływanie na środowisko jest coraz większe; mając na uwadze, że rodzi to poważne pytania o przeciwne do zamierzonych skutki innych ważnych dziedzin polityki UE,
- D. mając na uwadze, że dopóki aspekty ochrony środowiska nie zostaną w pełni włączone do wszystkich głównych obszarów polityki, dopóty mało prawdopodobne będzie osiągnięcie kiedykolwiek trwałego rozwoju,
- E. mając na uwadze, że czyste i zdrowe środowisko ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu i dobrych warunków społecznych,
- F. mając na uwadze, że dobrze opracowana polityka ochrony środowiska może również przyczyniać się do osiągnięcia innych celów, na przykład do podnoszenia konkurencyjności, stymulowania wzrostu gospodarczego, sprzyjania tworzeniu miejsc pracy i innowacyjności oraz pobudzania postępu naukowego poprzez opracowywanie nowych, bezpiecznych technologii,
1. wyraża ubolewanie, że średniookresowy przegląd szóstego programu działań w zakresie

¹ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 136.

² *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0444.

³ *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0467.

⁴ *Teksty przyjęte*, P6_TA (2007)0445.

środowiska naturalnego opóźnił się prawie o rok, i ubolewa, że ogólnie rzecz biorąc Unia Europejska nie przestrzega harmonogramu wdrażania środków zaplanowanych w programie działań, wbrew twierdzeniom zawartym w przeglądzie średniookresowym przedstawionym przez Komisję; przypomina, że w przeciwieństwie do poprzedniego programu szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego przyjęto w trybie współdecyzji zgodnie z art. 251 traktatu WE; wzywa UE, by dołożyła wszelkich starań o realizację celów uzgodnionych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego, ponieważ ich nieosiągnięcie zaszkodzi wiarygodności UE, między innymi w oczach tych członków społeczeństwa, których niepokoi stan środowiska;

2. zauważa, że zastosowanie strategii tematycznych jako nowych narzędzi proceduralnych podniosło znaczenie procedur prelegislacyjnych oraz stworzyło dodatkowe możliwości zaangażowania zainteresowanych stron, a także spowodowało bardziej strategiczne podejście do polityki legislacyjnej UE; ubolewa jednak, że strategie tematyczne wydłużyły proces opracowywania polityki w zakresie środowiska, opóźniając formułowanie konkretnych wniosków politycznych i przyjmowanie wynikających z nich środków;
3. uważa za sprawę zasadniczą wzmocnienie pozycji szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego jako środowiskowego aspektu strategii UE w zakresie trwałego rozwoju;
4. zauważa, że strategie tematyczne nie są użyteczne, jeżeli zbiegają się w czasie z istotnymi przedsięwzięciami legislacyjnymi – są one użyteczne bądź przed powstaniem właściwego aktu legislacyjnego, bądź jako samodzielne dokumenty;
5. podkreśla bezpośredni związek między stanem środowiska człowieka a stanem zdrowia ludzi; wzywa Komisję, by w celu wdrożenia podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” przeprowadziła badania wskazujące na związki przyczynowo-skutkowe między zmianą jakości środowiska a zmianą stanu zdrowia ludzi;

Strategie tematyczne

6. uważa, że UE działała konsekwentnie, dążąc do osiągnięcia celów „dyplomacji na rzecz klimatu”, określonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; przypomina jednak, że UE nie zdołała wypełnić wszystkich zobowiązań dotyczących celów i działań priorytetowych zmierzających do powstrzymania zmian klimatycznych; wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem poziomu emisji ze środków transportu oraz powolnym działaniem środków zastosowanych w dążeniu do poprawy wydajności energetycznej; przypomina Komisji o opublikowaniu komunikatu w sprawie ilościowych celów środowiskowych dla zrównoważonego systemu transportu; oczekuje, że państwa członkowskie osiągną do 2012 r. ustalone w protokole z Kioto krajowe cele dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych;
7. ubolewa, że cel, jakim jest powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej do 2010 r., prawdopodobnie nie zostanie osiągnięty i że zaproponowane strategie ochrony środowiska morskiego i gleby nie przyniosą do 2012 r. konkretnych wyników dla środowiska; zauważa potrzebę wzmocnienia wysiłków na rzecz włączenia kwestii różnorodności

biologicznej do innych dziedzin polityki; zwraca uwagę na konieczność odpowiedniego finansowania sieci Natura 2000 i innych ściśle powiązanych celów priorytetowych;

8. uważa, że w odniesieniu do chemikaliów rozporządzenie (WE) nr 1907/2006¹ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) stanowi postęp w ograniczaniu zagrożeń dla ludzi i dla środowiska, ale należy jeszcze wykazać, że rzeczywiście będzie je ograniczać w znacznym stopniu, i ubolewa, że rozporządzenie to nie pod wszystkimi względami jest zgodne z celami uzgodnionymi w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; ubolewa, że strategia tematyczna dotycząca zrównoważonego stosowania pestycydów poważnie się opóźniła oraz że środki podjęte w celu poprawy jakości powietrza i środowiska miejskiego oraz w celu ograniczenia hałasu zdecydowanie nie wystarczają do realizacji celów programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji; jest zdania, że należy zapewnić pełne egzekwowanie dyrektywy w sprawie hałasu w środowisku;
9. zważywszy, że jakość powietrza w pomieszczeniach ma wpływ na zdrowie, wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania prac Światowej Organizacji Zdrowia dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach i zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie konkretnych środków legislacyjnych dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach;
10. nie zauważa poważnych braków w szczegółowych celach ochrony wód ustalonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa jednak Komisję do zapewnienia pełnego wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej i do przeprowadzenia ponownej oceny włączenia zobowiązań UE w zakresie ochrony wód do innych dziedzin polityki; wzywa ponadto Komisję, by jak najszybciej przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zmniejszenia ładunku fosforu w rolnictwie i w detergentach zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów²;
11. uważa, że konieczna jest nowa polityka wodna, skoncentrowana na oszczędzaniu i zrównoważonym zarządzaniu zasobami wodnymi;
12. ubolewa, że w strategiach tematycznych dotyczących zasobów naturalnych i odpadów złagodzone cele szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wyraża ubolewanie, że na szczelnie UE nie określono konkretnych celów dotyczących oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów poprzez przestawienie się na trwały model produkcji i konsumpcji; zgadza się, że potrzebne są dalsze działania w zakresie odpadów organicznych, aby w większym stopniu zachęcić do odchodzenia od składowania odpadów i zapewnić stosowanie najlepszych opcji obróbki, łagodzących zmiany klimatyczne; ponadto zachęca do wspierania przyjaznych dla środowiska form gospodarowania odpadami i środków zaostrzających konsekwencje ponoszone za składowanie odpadów zanieczyszczających środowisko;

¹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 1).

² Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich środków umożliwiających racjonalne i efektywne wykorzystywanie zasobów naturalnych bez stwarzania zagrożenia dla bioróżnorodności;

Wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów

14. przypomina o wysoce priorytetowym charakterze pełnego i prawidłowego wdrażania obowiązujących przepisów i wyraża opinię, że wiążące przepisy nadal są fundamentalne dla sprostania wyzwaniom, jakie stawia przed nami ochrona środowiska; wzywa Komisję, by nasiliła swoje działania w charakterze strażniczki traktatu; dlatego też zwraca się również do organów władzy budżetowej UE o zapewnienie Komisji wszelkich zasobów finansowych i ludzkich niezbędnych do zapewnienia prowadzenia we wszystkich państwach członkowskich jak najskuteczniejszego monitorowania wdrażania i egzekwowania obowiązującego prawodawstwa;
15. podkreśla potrzebę skutecznego i trafnego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego i zaleca przyjęcie szczególnych środków pomocowych na rzecz regionów napotykających trudności we wdrażaniu tego aspektu dorobku wspólnotowego; zachęca władze państw członkowskich do opracowania strategii transpozycji w celu jasnego określenia ról i obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w prawidłowym transponowaniu i wdrażaniu prawa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego;
16. wyraża jednak zaniepokojenie sugestiami różnych podmiotów, zgodnie z którymi wspólne przepisy należy zredukować i osłabić, a nawet zastąpić dobrowolnymi porozumieniami lub innymi niewiązującymi środkami; dlatego też ponownie stwierdza, że lepsze stanowienie prawa powinno się koncentrować na jednoznacznych i przejrzystych zasadach i normach, opartych na prawodawstwie powiązanim z ustalonymi celami, a także na ich lepszym egzekwowaniu;
17. pochwała wnioski Komisji dotyczące bardziej zdecydowanego egzekwowania przepisów w zakresie ochrony środowiska na szczeblu krajowym poprzez poprawę dostępu do wymiaru sprawiedliwości i ujednolicone stosowanie sankcji prawnych; zauważa, że zapobiegawcze aspekty sankcji prawnych przyczyniają się do lepszego egzekwowania prawa i do ochrony środowiska;
18. apeluje ponadto, by politykę UE w zakresie środowiska naturalnego opracowywano i poddawano przeglądowi z myślą o silniejszym akcentowaniu opisu celów, a nie środków, dając państwom członkowskim i rolnikom swobodę wyszukiwania najskuteczniejszych i najwydajniejszych sposobów osiągnięcia pożądaných celów;

Środowisko przyrodnicze, różnorodność biologiczna i zmiany klimatyczne

19. uważa, że szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego powinien należycie uwzględniać istniejące problemy oraz wykazywaną przez wiele państw członkowskich niechęć do wdrożenia dyrektywy siedliskowej i dyrektywy Natura 2000 oraz że w związku z tym należy rozważyć wprowadzenie zachęt dla właścicieli gruntów i dla władz lokalnych, aby kształtować konstruktywne postawy, w celu rekultywacji danych obszarów i wspierania ich ochrony; z uwzględnieniem zasady pomocniczości zaleca

przyjęcie środków podatkowych mających na celu wspieranie najlepszych wzorców i zniechęcanie do prowadzenia zanieczyszczającej działalności;

20. zwraca jednak uwagę Komisji na fakt, że perspektywa poniesienia konsekwencji karnych nie we wszystkich przypadkach wystarcza do zapobiegania zachowaniom nielegalnym, a zarazem zanieczyszczającym środowisko; dlatego też podkreśla znaczenie stosowania sankcji karnych *post factum*, zwłaszcza za nielegalny zrzut niebezpiecznych odpadów na terytorium innych krajów;

Zachęty na rzecz ochrony środowiska i reforma systemu dotacji szkodliwych dla środowiska

21. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji na temat stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych do celów polityki w dziedzinie ochrony środowiska i w dziedzinach powiązanych; jest przekonany o konieczności szerszego stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych, uwzględniających skutki środowiskowe wszelkich procesów produkcyjnych i dystrybucyjnych oraz modeli konsumpcji;
22. jest zdania, że system handlu emisjami w UE nie przyniósł dotychczas ograniczenia emisji CO₂ z powodu zbyt wysokich przydziałów uprawnień do emisji; zauważa, że UE zobowiązała się, iż do 2020 r. ograniczy emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 20% w stosunku do poziomów z 1990 r.; nalega, by system handlu emisjami w UE na okres po 2012 r. obejmował wystarczająco rygorystyczny pułap, kompletny system aukcji oraz ilościowy i jakościowy limit korzystania z jednostek poświadczonej redukcji emisji (CER) i z jednostek redukcji emisji (ERU);
23. zauważa jednak, że rola opłat środowiskowych jest wciąż skromna i nie wykazuje tendencji wzrostowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz reformy opłat ekologicznych, w tym do stopniowego przenoszenia obciążeń podatkowych z podatków mających negatywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie pracy) na podatki mające pozytywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie działalności szkodliwej dla środowiska, takiej jak zużycie zasobów lub zanieczyszczenie); zauważa, że pomimo wymogu jednogłośności w dziedzinie podatków traktaty dają jednak możliwość ściślejszej współpracy, i zwraca uwagę na istnienie otwartej metody koordynacji;
24. dostrzega impuls nadany znoszeniu dotacji szkodliwych dla środowiska; uważa jednak za niedopuszczalne, że w najbliższej przyszłości nie są spodziewane konkretne działania na rzecz reformy dotacji szkodliwych dla środowiska, i w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków do końca 2008 r. w celu stopniowego wycofania w ciągu najbliższych pięciu lat wszelkich dotacji szkodliwych dla środowiska;

Włączenie polityki środowiskowej do innych dziedzin polityki, współpraca międzynarodowa i zachęty dla innowacyjności

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do silniejszego i spójniejszego wspierania włączania polityki środowiskowej w całość procesu tworzenia polityki UE; w celu wdrożenia głoszonych przez Unię Europejską podejścia „zdrowie we wszystkich

dziedzinach polityki” wzywa do włączania aspektów ochrony środowiska i zdrowia do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki, a także do włączenia w te działania regionów i miast; ubolewa nad niewłączeniem tych aspektów zarówno w różne ramy prawne dotyczące środowiska oraz w przygotowania do tworzenia nowych przepisów, jak i do przepisów, których główne cele nie dotyczą ochrony środowiska;

26. uważa, że aby osiągnąć konkretne wyniki w procesie włączania problematyki środowiska do innych sektorów gospodarki, trzeba opracować wiążące cele i harmonogramy branżowe; podkreśla zarazem odpowiedzialność podmiotów gospodarczych w poszczególnych sektorach przemysłu za osiąganie długoterminowych rezultatów w zakresie polityki dotyczącej klimatu i polityki energetycznej;
27. podkreśla podstawowy związek między skuteczną polityką w zakresie środowiska naturalnego a poprawą jakości życia i w związku z tym kładzie nacisk na znaczenie wymiaru regionalnego dla wdrażania szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, a zwłaszcza dla działań dotyczących łagodzenia zmian klimatu i dostosowywania się do nich; podkreśla znaczenie kampanii podnoszących społeczną świadomość celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego i procesu jego wdrażania;
28. zwraca uwagę na konieczność uwzględniania programu Natura 2000 w planach rozwoju regionalnego, aby pogodzić zasadę ochrony różnorodności biologicznej Europy z rozwojem i poprawą jakości życia; uważa, że w tym zakresie potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne oraz propagowanie dobrych wzorców, aby pokazać, jak można godzić te na pozór sprzeczne cele;
29. podkreśla konieczność lepszej koordynacji sieci podmiotów regionalnych i lokalnych w celu rozpowszechniania i wdrażania najlepszych wzorców w słabiej rozwiniętych regionach; popiera wspieranie współpracy transgranicznej w zakresie środowiska naturalnego, zarówno wśród państw członkowskich, jak i z krajami i regionami sąsiadującymi z Unią Europejską, na przykład z regionami Morza Czarnego, Bałtyckiego i Śródziemnego, zwłaszcza w celu zapobiegania zanieczyszczeniom transgranicznym;
30. wyraża zaniepokojenie wynikami różnych niezależnych badań¹²³⁴, według których dyrekcje generalne Komisji nie w pełni stosują jej wytyczne dotyczące ocen wpływu, nacisk położono na ocenę i ilościowe określenie skutków gospodarczych kosztem skutków środowiskowych, społecznych i międzynarodowych, koszty legislacyjne podlegają ocenie w dużo większym stopniu niż korzyści, a zagadnienia krótkoterminowe

¹ Impact Assessment of European Commission Policies: Achievements and Prospects (Ocena wpływu polityki Komisji Europejskiej: osiągnięcia i perspektywy), European Environment and Sustainable Development Advisory Councils (Europejskie komitety doradcze ds. środowiska i trwałego rozwoju), kwiecień 2006.

² Getting Proportions Right – How far should EU impact assessments go? (Przywrócić odpowiednie proporcje – Jak daleko powinny iść oceny wpływu w UE?), Institut for Miljøvurdering, kwiecień 2006.

³ For Better or for Worse? The EU’s ‘Better Regulation’ Agenda and the Environment (Na dobre czy na złe? Kalendarz „lepszego stanowienia prawa” UE a polityka ochrony środowiska), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), listopad 2005.

⁴ Sustainable Development in the European Commission's integrated impact assessments for 2003 (Trwały rozwój w zintegrowanych ocenach wpływu Komisji Europejskiej za 2003 r.), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), kwiecień 2004.

przyćmiły zagadnienia długoterminowe; uważa, że tego rodzaju niewyważone oceny wpływu przynoszą skutki odwrotne do oczekiwanych, jeśli chodzi o samą politykę ochrony środowiska oraz o jej włączanie w inne dziedziny polityki UE; wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do usunięcia tych utrzymujących się braków;

31. pochwała zdecydowane zaangażowanie Komisji na rzecz wzmacniania międzynarodowego aspektu polityki ochrony środowiska; uważa za niezbędne zapewnienie włączenia polityki ochrony środowiska do wszystkich działań zewnętrznych UE, a także poprawę gospodarowania środowiskiem na szczeblu międzynarodowym; zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszego wspierania ambitnej polityki i wymogów w zakresie ochrony środowiska, na przykład poprzez wspieranie transferu technologii oraz wymiany najlepszych wzorców z krajami rozwijającymi się;
32. podkreśla, że należy bardziej intensywnie i spójnie wspierać „dyplomację na rzecz klimatu” w stosunkach handlowych UE z krajami, które nie są związane wielostronnymi porozumieniami na rzecz ochrony środowiska naturalnego, na przykład ze Stanami Zjednoczonymi, Chinami czy Indiami, które z różnych powodów nie wdrażają postanowień protokołu z Kioto;
33. zaleca dodanie do układu GATT klauzuli trwałości, określającej zasady polityki w zakresie środowiska naturalnego, takie jak zasada ostrożności czy zasada „zanieczyszczający płaci”, w oparciu o które można dokonywać oceny środków handlowych, w celu zagwarantowania, że zasady rządzące handlem nie będą szkodzić ochronie środowiska, a uregulowania dotyczące środowiska nie będą wykorzystywane do działań protekcyjnych;
34. wzywa Radę i Komisję do wykorzystywania dwustronnych i regionalnych negocjacji handlowych w celu podejmowania kwestii zobowiązań handlowych przynoszących bezpośrednie korzyści środowisku, takich jak pobudzanie handlu towarami i usługami przyczyniającymi się do zrównoważonego rozwoju oraz zobowiązanie do skutecznego wdrażania wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; uważa, że zarówno w ramach tych negocjacji, jak i poza nimi UE i państwa członkowskie powinny wzmocnić dialog z krajami wschodzącymi, aby rozmowy w dziedzinach stanowiących przedmiot troski obu stron, takich jak zmiany klimatu, zarządzanie odpadami czy nielegalne wycięty lasów, prowadziły do wdrażania wspólnych programów; popiera projekt Komisji dotyczący ustanowienia we wszystkich porozumieniach handlowych forum trwałego rozwoju, otwartego na udział społeczeństwa obywatelskiego i w zdecydowany sposób zorientowanego na zagadnienia związane z klimatem, oraz wzywa do włączenia tego projektu do toczących się obecnie negocjacji;
35. wzywa Komisję do wspierania krajów rozwijających się we wdrażaniu trwałych i skutecznych technologii poprzez takie mechanizmy, jak rozwijanie potencjału, transfer technologii oraz pomoc finansowa i instytucjonalna; podkreśla ponadto znaczenie przyjęcia zasad racjonalnej polityki w zakresie środowiska naturalnego we wszystkich przedsięwzięciach związanych z pomocą na rzecz rozwoju poprzez handel z krajami rozwijającymi się, takich jak porozumienia o partnerstwie gospodarczym;
36. wzywa Komisję do dalszych wysiłków na rzecz osiągnięcia ambitnego wyniku negocjacji

prowadzonych zgodnie z ust. 31 lit. i) deklaracji z Ad-Dauhy, aby podkreślić, w jaki sposób różne, lecz równoprawne organy prawa międzynarodowego powinny pracować razem i współdziałać w celu zapewnienia wzajemnej pomocy w zakresie polityki handlowej i polityki dotyczącej środowiska naturalnego;

37. wzywa Komisję, by w rundzie z Ad-Dauhy nadal dążyła do zerowej stawki cła na towary i usługi związane ze środowiskiem oraz by pracowała na rzecz konsensusu w sprawie ich definicji, która musi obejmować zrównoważone sposoby produkcji, zaleca jednak, by za punkt wyjścia przyjęto szczególnie związek ze zmianami klimatycznymi;
38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania bardziej pragmatycznego i horyzontalnego wykorzystywania innowacji i nowych technologii we wszystkich działaniach politycznych UE, by elementy te odgrywały centralną rolę we wzmacnianiu ochrony środowiska; podkreśla potrzebę bezwzględnego wprowadzenia w UE podejścia „top runner” („równanie w górę”), ambitniejszego instrumentu bieżącego doskonalenia modeli produkcji i konsumpcji, w celu zapewnienia, że w przyszłości wszystkie produkty rynkowe w UE będą projektowane, produkowane i stosowane zgodnie z kryteriami trwałego rozwoju;
39. przypomina, że inwestowanie w innowacyjne, przyjazne dla środowiska naturalnego technologie, a także w projekty ekologiczne, efektywne wykorzystanie energii przez odbiorców końcowych i energooszczędne budynki, chociaż w krótkiej perspektywie powoduje wysokie koszty, jest jednak bardzo korzystne w długiej perspektywie, dlatego też podkreśla, że regiony powinny zachęcać przedsiębiorstwa do wyciągania pełnych korzyści z takich inwestycji;
40. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia rzeczywiście ekologicznych zasad udzielania zamówień publicznych w celu wspierania innowacyjności oraz zrównoważonych modeli konsumpcji i produkcji;
41. wzywa Komisję, aby wspierała władze krajowe, regionalne i lokalne we wspólnym udzielaniu zrównoważonych zamówień, zapewniając jasne ramy ułatwiające definiowanie wymiernych celów i kryteriów jakości;
42. podkreśla, że uprawy energetyczne nie mogą stanowić zagrożenia dla zaopatrzenia w żywność w Europie i poza nią;
43. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz realizacji celu dotyczącego produkcji 20% energii ze źródeł odnawialnych i zużycia biopaliw na poziomie 10%; podkreśla, że w opracowywanym obecnie mechanizmie zrównoważonego rozwoju należy zastosować jak najbardziej rygorystyczne kryteria zrównoważonego rozwoju do biopaliw przywożonych z krajów trzecich;
44. podkreśla, że rolnictwo w UE coraz bardziej nastawia się na produkcję bezpiecznej i dobrej jakościowo żywności, co przyczyni się do ochrony zdrowia obywateli UE;
45. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do optymalnego wykorzystywania nowych możliwości inwestycyjnych powstałych dzięki funduszom strukturalnym i programom nowej europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do zapewnienia,

że ich programy operacyjne i projekty wspierane z funduszy strukturalnych przyczyniają się do lepszego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego oraz do długoterminowego celu, jakim jest trwały rozwój w całej UE, z zachowaniem spójności z pozostałymi priorytetami tematycznymi;

46. w świetle problemów powstających w związku z wykorzystywaniem produktów ubocznych uważa za sprawę zasadniczą doskonalenie i upowszechnianie informacji o zasadzie substytucji, uwzględniającej dostępność i koszty produktów zastępczych; zauważa, że należy również uwzględnić procesy produkcji i wykorzystania umożliwiające zastosowanie produktów, które nie stanowią zagrożenia dla życia ludzkiego, gdyż ludzie nie mają z nimi bezpośredniego kontaktu;

Zasady lepszego stanowienia prawa w polityce ochrony środowiska

47. zauważa, że jeśli celem jest rzeczywiście lepsze stanowienie prawa, to należy dokonać przeglądu nakładających się na siebie przepisów prawnych, gdyż powodują one obciążenie biurokratyczne i osłabiają konkurencyjność; uważa, że należy opracować nową politykę upraszczania prawodawstwa, zachowującą główne cele i podstawowe zasady, ale ponownie rozważając dotychczasowy sposób opracowywania załączników do dyrektyw i rozporządzeń;
48. uważa, że filozofia procesu przeglądu jest pozbawiona krytycyzmu i nie obejmuje analizy przyczyn i podstaw opóźnień; uważa, że w przyszłości prawidłowe działania będzie można podejmować tylko analizując i rozważając powody opóźnień;
49. zauważa, że jeżeli naprawdę chcemy poprawić metodologię tworzenia prawodawstwa i opracować wykonalne przepisy, łatwe do zastosowania przez właściwe organy, przedsiębiorstwa i obywateli, to bezwzględnie niezbędne jest rozszerzenie wzajemnych relacji między instytucjami i organami Wspólnoty a społeczeństwem obywatelskim w celu odpowiadania na jego wnioski oraz uwzględniania decyzji i opinii regionów, władz miejskich, zainteresowanych sektorów przemysłu i związanych z nimi stowarzyszeń; podkreśla również, że trzeba uwzględnić rzeczywiste koszty i potrzebę przekształcenia istniejącej infrastruktury;

Torowanie drogi zmianom w zachowaniach

50. zauważa potrzebę nowych sposobów mierzenia dobrobytu, opartych na realistycznych wartościach usług ekologicznych; jest zdania, że sam PKB nie odzwierciedla wszystkich aspektów i potrzeb nowoczesnego społeczeństwa, w związku z czym nie jest już odpowiednim narzędziem mierzenia dobrobytu i rozwoju; zachęca UE do dalszego opracowywania i wykorzystywania w polityce nowego wskaźnika, uwzględniającego negatywny wpływ postępu gospodarczego na środowisko i zdrowie oraz przyczyniającego się do wysiłków na rzecz oddzielenia wzrostu gospodarczego od wywierania wpływu na środowisko; uważa, że taki nowy wskaźnik powinien wspierać rozwój zintegrowanego społeczeństwa i nadawać impuls lepszemu włączaniu problematyki środowiska do innych działań politycznych;
51. wzywa Komisję do traktowania ochrony zdrowia ludzi jak kwestii najwyższej wagi wśród priorytetów ochrony środowiska;

52. uważa, że Unia Europejska powinna odgrywać pierwszoplanową rolę w opracowywaniu opcji politycznych, które utorują drogę radykalnym zmianom w zachowaniach w odniesieniu do modeli produkcji i konsumpcji;
53. podkreśla znaczenie wspierania konsumentów w kształtowaniu świadomych zachowań, które – idąc dalej niż państwowe ramy prawne – mogą mieć pozytywny wpływ na zakres i siłę zaangażowania podmiotów rynkowych w sprawy ochrony środowiska;
54. uważa, że priorytetowo traktować należy odpowiednie informowanie obywateli; zdecydowanie popiera opracowanie jasnego i zrozumiałego systemu etykietowania, ponieważ w znacznej mierze pomoże on konsumentom w „dokonywaniu prawidłowych wyborów”;
55. zaznacza z naciskiem, że Komisja (lub działający w jej imieniu instytut zewnętrzny) powinna przeprowadzić całościową ocenę wyników szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, zanim zostanie sfinalizowany wniosek w sprawie siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego;
56. uważa, że końcowy przegląd szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego powinien być przeprowadzony przez niezależny od Komisji organ zewnętrzny; zaznacza z naciskiem, że Komisja (lub działający w jej imieniu instytut zewnętrzny) powinna przeprowadzić szczegółową ocenę wyników poszczególnych rozdziałów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, zanim zostanie sfinalizowany wniosek w sprawie siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego;
- o
- oo
57. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Średniookresowy przegląd szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności Parlamentu Europejskiego zleciła przeprowadzenie oceny dotychczasowego wypełniania zobowiązań Unii Europejskiej zapisanych w szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego, zatwierdzonym w 2002 r. i mającym trwać do 2012 r. Ocena ta wykazała, że w przypadku wielu celów priorytetowych realizacja programu działań znacznie lub niezwykle poważnie się opóźnia. W świetle wprowadzonych do tej pory środków nie wydaje się możliwe osiągnięcie do 2012 r. priorytetowych celów programu w zakresie ochrony środowiska. Ocena ta nie potwierdza zatem twierdzenia zawartego w przeglądzie średniookresowym Komisji, zgodnie z którym Unia Europejska ogólnie rzecz biorąc przestrzega harmonogramu wdrażania środków zaplanowanych w programie działań.

Zanim szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego został zatwierdzony, odbyła się szeroka debata na temat sposobu formułowania w każdej priorytetowej dziedzinie celów obejmujących całą UE. Sprawozdawczyni Parlamentu wniosowała, by do dokumentu włączono jaśniejsze cele ilościowe i jakościowe oraz harmonogramy. Komisja nie poparła przyjęcia jasnych celów i harmonogramów. Jej zdaniem żądania takie miały być uwzględnione w strategiach tematycznych przyjmowanych w oparciu o program. Niestety jednak strategie tematyczne przyniosły rozczarowanie; zawierają one bardzo niewiele celów szczegółowych, a te, które się w nich znalazły, nie posłużą do osiągnięcia celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Jeden z przykładów to nadal nieukończona dyrektywa w sprawie jakości powietrza.

Zgodnie z oceną zamówioną przez Parlament można podsumować prawie jednoznacznie, że decyzja Komisji o przedstawieniu wniosków szczegółowych w strategiach tematycznych ogólnie rzecz biorąc nie przyniosła spodziewanych rezultatów. Chociaż można uznać, że zwiększyły one udział zainteresowanych stron i rozwinęły strategiczny wymiar polityki ochrony środowiska, to zarazem wydłużyły proces tworzenia prawodawstwa w zakresie środowiska, opóźniając przygotowanie projektów szczegółowych wniosków legislacyjnych i ich przyjęcie. Największych postępów dokonano w tych poddziałach programu działań w zakresie środowiska naturalnego, w których nie przedstawiono projektów oddzielnych strategii tematycznych. Można powiedzieć na przykład, że w odniesieniu do międzynarodowych zobowiązań klimatycznych UE jak dotąd z powodzeniem przeprowadziła zaplanowane działania.

Szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego stanowi zachętę dla zmiany systemów pomocy mających znaczny negatywny wpływ na środowisko oraz dla wspierania zrównoważonych metod produkcji i modeli konsumpcji przy pomocy środków podatkowych. Niestety w dziedzinach tych dokonał się tylko niewielki postęp, chociaż skuteczniejsze stosowanie instrumentów działających na zasadach rynkowych miałyby znaczny wpływ na osiągnięcie celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Należy również kontynuować starania o uzupełnianie luk w prawodawstwie dotyczącym środowiska

poprzez nowe wnioski legislacyjne i udostępniać odpowiednie zasoby w celu zapewnienia właściwego wdrażania wspólnotowego prawodawstwa w zakresie środowiska we wszystkich państwach członkowskich.

Na zakończenie należy przypomnieć, że w przeciwieństwie do poprzedniego programu szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego przyjęto w trybie współdecyzji zgodnie z art. 251 traktatu WE. Ponadto jest ważniejsze niż poprzednio, by UE dołożyła wszelkich starań na rzecz osiągnięcia celów ustalonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego. Ich nieosiągnięcie zaszkodzi wiarygodności UE, między innymi w oczach tych członków społeczeństwa, których niepokoi pogarszający się stan środowiska.

19.12.2007

OPINIA KOMISJI HANDLU MIĘDZYNARODOWEGO

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sajjad Karim

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że wobec braku ogólnoświatowej zgodności i zrozumienia zadań i celów dotyczących środowiska naturalnego, wysiłki UE mogą postawić produkcję z UE w sytuacji niekorzystnej z punktu widzenia konkurencyjności i doprowadzić do bardzo niebezpiecznych preferencji dla niezgodnych z wymogami ochrony środowiska naturalnego, słabo kontrolowanych źródeł produkcji na świecie;
2. zaleca dodanie do GATT klauzuli trwałości, określającej zasady polityki w zakresie środowiska, takie jak zasada ostrożności czy zasada „zanieczyszczający płaci”, w oparciu o które można dokonywać oceny środków handlowych, w celu zagwarantowania, że zasady rządzące handlem nie będą szkodzić ochronie środowiska, a uregulowania dotyczące środowiska nie będą wykorzystywane do działań protekcyjnych;
3. wzywa Komisję do dalszych wysiłków na rzecz osiągnięcia ambitnego wyniku negocjacji prowadzonych zgodnie z ust. 31 lit. i) deklaracji z Ad-Dauh, aby podkreślić, w jaki sposób różne, lecz równoprawne organy prawa międzynarodowego powinny pracować razem i współdziałać w celu zapewnienia wzajemnej pomocy w zakresie polityki handlowej i polityki dotyczącej środowiska naturalnego;
4. wzywa Komisję, by w rundzie z Ad-Dauh nadal dążyła do zerowej stawki cła na towary i usługi związane ze środowiskiem oraz by pracowała na rzecz konsensusu w sprawie ich

definicji, która musi obejmować zrównoważone sposoby produkcji, zaleca jednak, by za punkt wyjścia przyjęto szczególnie związek ze zmianami klimatycznymi;

5. zauważa, że ostatnie decyzje Organu Rozstrzygania Sporów WTO wykazują preferencje dla wielostronnego określania standardów dotyczących środowiska; wzywa Komisję do szukania politycznego poparcia dla orzecznictwa Organu Rozstrzygania Sporów w celu dania decydentom większych możliwości przyjmowania uzasadnionych środków handlowych na rzecz osiągnięcia celów środowiskowych; uważa, że w tym kontekście ważniejsze niż kiedykolwiek jest rozpoczęcie publicznego dialogu w celu powołania Międzynarodowej Agencji Środowiska Naturalnego odpowiedzialnej za wszystkie związane z tą dziedziną kwestie w ogólnosiwiatowym interesie ekologicznym;
6. podkreśla, że chociaż mechanizm wykonawczy protokołu z Kioto – zgodnie z którym, jeżeli dany kraj przekracza dozwolony poziom emisji w pierwszym okresie zobowiązań, będzie musiał nadrobić różnicę w drugim okresie zobowiązań – jest dobry w teorii, ale nie został jeszcze przetestowany; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby rygorystycznie stosowały mechanizm wykonawczy protokołu z Kioto oraz aby wniosły swój wkład w ambitne i kompleksowe ramy na okres po 2012 r., włączając się w realizację słusznych, zróżnicowanych i sprawiedliwych celów; podkreśla, że pilnie potrzebne jest przyłączenie się krajów, które nie uczestniczyły w pierwszym okresie, do działań w drugim okresie zobowiązań oraz zbadanie możliwego charakteru ich uczestnictwa zgodnie z ich uwarunkowaniami krajowymi; jest zdania, że w drugim okresie zobowiązań prawa do emisji należy przyznawać w ujęciu sektorowym, wykorzystując uzgodnione na szczeblu międzynarodowym wzorce, a następnie łączyć je z celami krajowymi, odzwierciedlając zasady przyznawania praw do emisji w przeliczeniu na jednego mieszkańca;
7. uznaje, że kraje rozwijające się nie będą w stanie spełnić celów związanych z redukcją emisji, jeśli nie otrzymają znacznej pomocy w tworzeniu potencjału i w rozwoju technologicznym; zauważa, że mechanizm czystego rozwoju określa sposoby prowadzenia przez kraje rozwijające się inwestycji mające na celu redukcję emisji, lecz uważa, że oprócz tego kraje rozwinięte muszą także być przygotowane na zwiększenie środków dostępnych w Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska, aby pomagać w tworzeniu potencjału i w rozwoju technologicznym;
8. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz realizacji celu dotyczącego produkcji 20% energii ze źródeł odnawialnych i zużycia biopaliw na poziomie 10%; podkreśla, że w opracowywanym obecnie mechanizmie zrównoważonego rozwoju należy zastosować jak najbardziej rygorystyczne kryteria zrównoważonego rozwoju do biopaliw przywożonych z krajów trzecich;
9. wzywa Radę i Komisję do wykorzystywania dwustronnych i regionalnych negocjacji handlowych w celu podejmowania kwestii zobowiązań handlowych przynoszących bezpośrednie korzyści środowisku, takich jak pobudzanie handlu towarami i usługami przyczyniającymi się do zrównoważonego rozwoju oraz zobowiązanie do skutecznego wdrażania wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; uważa, że zarówno w ramach tych negocjacji, jak i poza nimi UE i państwa członkowskie powinny wzmocnić dialog z krajami wschodzącymi, aby rozmowy w dziedzinach stanowiących przedmiot

troski obu stron, takich jak zmiany klimatu, zarządzanie odpadami czy nielegalne wyręby lasów, prowadziły do wdrażania wspólnych programów; popiera projekt Komisji dotyczący ustanowienia we wszystkich porozumieniach handlowych forum trwałego rozwoju, otwartego na udział społeczeństwa obywatelskiego i w zdecydowany sposób zorientowanego na zagadnienia związane z klimatem, oraz wzywa do włączenia tego projektu do toczących się obecnie negocjacji;

10. podkreśla, że należy bardziej intensywnie i spójnie wspierać „dyplomację na rzecz klimatu” w stosunkach handlowych UE z krajami, które nie są związane wielostronnymi porozumieniami na rzecz ochrony środowiska naturalnego, na przykład z USA, Chinami czy Indiami, które z różnych powodów nie wdrażają postanowień protokołu z Kioto;
11. wzywa Komisję do występowania – w kontekście porozumień WTO – na rzecz uwzględniania metody „oceny wpływu trwałego rozwoju”, a tym samym szacowania w perspektywie długoterminowej, w jakim zakresie klasyfikacja towarów związanych ze środowiskiem w dziedzinie odnawialnych źródeł energii jest odpowiednio uwzględniana w porozumieniach dwustronnych i wielostronnych;
12. wzywa państwa członkowskie do dostosowania polityki w zakresie rządowych zamówień publicznych w taki sposób, aby obejmowała ona kryteria zgodności z prawem i trwałego rozwoju;
13. uważa, że ograniczanie wylesiania to wyjątkowo efektywny kosztowo sposób redukcji emisji gazów cieplarnianych i że ma ono potencjał umożliwiający znaczną redukcję emisji w dość krótkim czasie; wzywa Komisję do przyspieszenia procesu uzgadniania porozumień o partnerstwie w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa i do upowszechniania tego systemu w innych krajach konsumenckich; uważa, że w perspektywie długoterminowej system ten powinien ewoluować w kierunku światowego systemu na rzecz promowania handlu drewnem pochodzącym ze zrównoważonych upraw; uważa, że Komisja powinna zachęcać przedsiębiorstwa do podejmowania działań na rzecz kontrolowania ich własnych łańcuchów dostaw drewna i produktów drewnianych, w tym poprzez wprowadzenie wymogu informowania w sprawozdaniach rocznych o pochodzeniu używanych produktów z legalnych i zrównoważonych źródeł;
14. wzywa Komisję do wspierania krajów rozwijających się we wdrażaniu trwałych i skutecznych technologii poprzez takie mechanizmy, jak rozwijanie potencjału, transfer technologii oraz pomoc finansowa i instytucjonalna; podkreśla ponadto znaczenie przestrzegania i przyjęcia zasad solidnej polityki w zakresie środowiska naturalnego we wszystkich przedsięwzięciach związanych z pomocą na rzecz rozwoju poprzez handel z krajami rozwijającymi się, takich jak porozumienia o partnerstwie gospodarczym.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	18.12.2007
Wynik głosowania końcowego	+ : 27 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Francisco Assis, Graham Booth, Daniel Caspary, Christofer Fjellner, Ignasi Guardans Cambó, Jacky Hénin, Syed Kamall, Sajjad Karim, Alain Lipietz, Caroline Lucas, Marusya Ivanova Lyubcheva, Erika Mann, Helmuth Markov, David Martin, Vural Öger, Georgios Papastamkos, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Iuliu Winkler, Corien Wortmann-Kool
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Stavros Arnaoutakis, Jean-Pierre Audy, Jan Marinus Wiersma, Zbigniew Zaleski
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Guy Bono, Ulrich Stockmann

23.1.2008

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Rumiana Jeleva

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. w związku z przyjęciem przez Radę Europejską w dniach 15 i 16 czerwca 2006 r. odnowionej strategii UE na rzecz trwałego rozwoju zwraca się do Komisji o wpisanie trwałego rozwoju na listę kluczowych priorytetów UE w zakresie środowiska naturalnego oraz odpowiednie dostosowanie celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego w perspektywie poprawy jakości życia wszystkich obywateli;
2. podkreśla bezpośredni związek między stanem środowiska człowieka a stanem zdrowia ludzi; wzywa Komisję, by w celu wdrożenia podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” przeprowadziła badania wskazujące związki przyczynowo-skutkowe między zmianą jakości środowiska a zmianą stanu zdrowia ludzi;
3. podkreśla potrzebę skutecznego i trafnego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego i zaleca przyjęcie szczególnych środków pomocowych na rzecz regionów napotykaających trudności we wdrażaniu tego aspektu dorobku wspólnotowego; zachęca władze państw członkowskich do opracowania strategii transpozycji w celu jasnego określenia ról i obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w prawidłowym transponowaniu i wdrażaniu prawa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego;
4. zwraca się o wzmożoną współpracę na szczeblu Wspólnoty w dziedzinie zapobiegania

klęskom, jak przedstawiono w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; domaga się powołania europejskich sił szybkiego reagowania w sytuacjach kryzysowych, zgodnie z zaleceniami ze sprawozdania komisarza Barniera, oraz ubolewa nad inercją i brakiem monitoringu w tym zakresie; w tym kontekście podkreśla konieczność dalszego rozwijania zdolności szybkiego reagowania w oparciu o jednostki ochrony cywilnej państw członkowskich, zgodnie z mandatem udzielonym przez Radę Europejską w czerwcu 2006 r.; zachęca Komisję, aby podejmując zagadnienie zmian klimatycznych uznała zapobieganie klęskom za jeden ze swoich celów;

5. podkreśla znaczenie wspierania konsumentów w kształtowaniu świadomych zachowań, które – idąc dalej niż państwowe ramy prawne – mogą mieć pozytywny wpływ na zakres i siłę zaangażowania podmiotów rynkowych w sprawy ochrony środowiska;
6. podkreśla podstawowy związek skutecznej polityki w zakresie środowiska naturalnego z poprawą jakości życia i kładzie wobec tego nacisk na znaczenie wymiaru regionalnego dla wdrażania szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, zwłaszcza dla działań dotyczących łagodzenia zmian klimatu i dostosowywania się do nich; podkreśla znaczenie kampanii podnoszących społeczną świadomość celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego i procesu jego wdrażania;
7. zwraca uwagę na konieczność uwzględniania programu Natura 2000 w planach rozwoju regionalnego w taki sposób, aby pogodzić zasadę ochrony różnorodności biologicznej Europy z rozwojem i poprawą dobrobytu ludności; uważa, że w tym zakresie potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne oraz propagowanie dobrych wzorców, aby pokazać, jak można godzić te na pozór sprzeczne cele;
8. podkreśla konieczność lepszej koordynacji sieci podmiotów regionalnych i lokalnych w celu rozpowszechniania i stosowania najlepszych wzorców w słabiej rozwiniętych regionach; popiera wspieranie współpracy transgranicznej w zakresie środowiska naturalnego, zarówno wśród państw członkowskich, jak i z krajami i regionami sąsiadującymi z Unią Europejską, na przykład z regionami Morza Czarnego, Bałtyckiego i Śródziemnego, zwłaszcza w celu zapobiegania zanieczyszczeniom transgranicznym;
9. przypomina, że inwestowanie w innowacyjne, przyjazne dla środowiska naturalnego technologie, a także w projekty ekologiczne, efektywne wykorzystanie energii przez odbiorców końcowych i energooszczędne budynki, chociaż w krótkiej perspektywie powoduje wysokie koszty, jest jednak bardzo korzystne w długiej perspektywie, dlatego też podkreśla, że regiony powinny zachęcać przedsiębiorstwa do wyciągania pełnych korzyści z takich inwestycji;
10. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do optymalnego wykorzystywania nowych możliwości inwestycyjnych powstałych dzięki funduszom strukturalnym i programom nowej europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do zapewnienia, że ich programy operacyjne i projekty wspierane z funduszy strukturalnych przyczyniają się do lepszego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego oraz do długoterminowego celu, jakim jest trwały rozwój w całej UE, z zachowaniem spójności z pozostałymi priorytetami tematycznymi;
11. wzywa w szczególności państwa członkowskie do zagwarantowania zgodności projektów

wspieranych z funduszy strukturalnych z celem ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, jak określono w art. 17 rozporządzenia Rady nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności¹;

12. wzywa Komisję, aby wspierała władze krajowe, regionalne i lokalne we wspólnym udzielaniu zrównoważonych zamówień, zapewniając jasne ramy ułatwiające definiowanie wymiernych celów i kryteriów jakości;
13. zwraca się do Komisji, aby w ramach szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego utworzyła fundusz wsparcia lub rozszerzyła zakres dotychczasowych zachęt gospodarczych dla usprawnień pozwalających na wprowadzanie energii powstałej ze źródeł odnawialnych do istniejących sieci przesyłu energii powstałej ze źródeł kopalnych; jest zdania, że UE powinna dążyć do stosowania odpadów z rolnictwa jako surowców do produkcji biopaliw.

¹ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.1.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 51 -: 2 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alfonso Andria, Emmanouil Angelakas, Elspeth Attwooll, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Victor Boştinaru, Antonio De Blasio, Bairbre De Brún, Petru Filip, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Marian Harkin, Jim Higgins, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Mario Mantovani, Sérgio Marques, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Pierre Pribetich, Wojciech Roszkowski, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Margie Sudre, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Peter Baco, Jan Březina, Brigitte Douay, Den Dover, Jill Evans, Emanuel Jardim Fernandes, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Dariusz Maciej Grabowski, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Christa Prets, Miloslav Ransdorf, Czesław Adam Siekierski, László Surján
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Vladimir Urutchev

22.1.2008

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Vincenzo Lavarra

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że zasada współzależności w zakresie ochrony środowiska, zastosowana w systemie zgodności krzyżowej, jest udanym modelem integracji polityki rolnej i polityki ochrony środowiska oraz że powinna służyć za przykład dla innych dziedzin polityki;
2. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by przy okazji badania stanu WPR uprościły stosowanie zasady współzależności w zakresie ochrony środowiska i wprowadziły system przyznawania zachęcający rolników do wprowadzania innowacji w produkcji i w praktykach rolniczych w oparciu o solidne kryteria ochrony środowiska;
3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich środków umożliwiających racjonalne i efektywne wykorzystywanie zasobów naturalnych bez stwarzania zagrożenia dla bioróżnorodności;
4. uważa, że konieczna jest nowa polityka wodna skoncentrowana na oszczędności i na zrównoważonym zarządzaniu zasobami wodnymi;
5. podkreśla, że uprawy energetyczne nie mogą stanowić zagrożenia dla zaopatrzenia w żywność w Europie i poza nią;

6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do większego inwestowania w biopaliwa drugiej generacji, w produkcję glonów i wykorzystywanie w celach energetycznych już istniejących odpadów z produkcji, na przykład z produkcji win;
7. podkreśla, że rolnictwo może w znacznym stopniu przyczynić się do walki ze zmianami klimatycznymi, ale jednocześnie ponosi ich skutki; uważa, że w związku z tym należy wprowadzić w życie politykę dostosowania, aby zmniejszyć wrażliwość rolnictwa, a zarazem uczynić je bardziej zrównoważonym z punktu widzenia środowiska;
8. apeluje ponadto, by politykę UE w zakresie środowiska naturalnego opracowywano i poddawano przeglądowi z myślą o silniejszym akcentowaniu opisu celów, a nie środków, dając państwom członkowskim i rolnikom swobodę wyszukiwania najskuteczniejszych i najwydajniejszych sposobów osiągnięcia pożądanych celów;
9. uważa, że uprawy rolne z uwagi na ich wielofunkcyjny charakter przyczyniają się do zachowania pejzażu wiejskiego, chroniąc go przed wyludnieniem, a tym samym przed pożarami i innymi klęskami żywiołowymi;
10. podkreśla, że rolnictwo w UE coraz bardziej nastawia się na produkcję bezpiecznej i dobrej jakościowo żywności, co przyczyni się do ochrony zdrowia obywateli UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.1.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : - 0 : -
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Peter Baco, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Gintaras Didžiokas, Constantin Dumitriu, Giovanna Corda, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Diamanto Manolakou, Véronique Mathieu, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, Neil Parish, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Catherine Neris, Maria Petre, Markus Pieper, Struan Stevenson, Kyösti Virrankoski
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	-

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	26.2.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 50 -: 1 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adamos Adamou, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Irena Belohorská, Johannes Blokland, John Bowis, Dorette Corbey, Magor Imre Csibi, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Jill Evans, Matthias Grootte, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Marie Anne Isler Béguin, Dan Jørgensen, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraahmer, Urszula Krupa, Aldis Kušķis, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Karin Scheele, Carl Schlyter, Richard Seeber, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Glenis Willmott
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Kathalijne Maria Buitenweg, Philip Bushill-Matthews, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Jutta Haug, Johannes Lebech, Lambert van Nistelrooij